

Rozdział 2

Jednakże wszystko to dotyczy pokuty i przebaczenia grzechu – jeżeli on (grzesznik) dokonał głębokiej skruchy, uzyskuje przebaczenie za pogwałcenie przykazania Króla. W dniu sądu nie są mu stawiane żadne zarzuty ani nawet cień oskarżenia, aby go ukarać za jego grzech, niech Bóg uchowa, w Przyszłym Świecie. Jest on całkowicie oczyszczony z zarzutów przed mającym nastąpić sądem.

Jednak pomimo tego, że może on być akceptowany przez Boga i kochany przez Niego tak jak przed popełnieniem grzechu, i jego Stwórca może odczuwać przyjemność z jego służby, w przeszłości musiałyby złożyć oddanie wstępujące *ola*. Oddanie to było składane nawet za złamanie zwykłego pozytywnego przykazania, które nie powoduje kary odcięcia lub kary śmierci. W Torat Kohanim jest komentarz do wersetu „...będzie przyjęte (...) jako przebłaganie za niego” (Wajikra 1, 4), natomiast w Talmudzie, w Zewachim w rozdziale I napisane jest, że oddanie wstępujące (*ola*) stanowi pokutę za naruszenie pozytywnych przykazań, jest ono „podarunkiem” po tym, jak grzesznik odprawił pokutę i jego kara została złagodzona (wycofana).

Jeżeli ktoś rozgniewa swojego króla, a następnie ułagodzi go przez swojego rzecznika i król mu przebaczy, nadal powinien przesłać królowi odpowiedni podarunek, aby król wyraził zgodę na jego ponowne pojawienie się przed swoim obliczem. (Wyrażenie „prebłaganie” zacytowaliśmy za Talmudem i werset „...będzie przyjęte (...) jako przebłaganie za niego” nie dotyczy pokuty duszy za grzech, lecz „odnowienie” grzesznika przed Bogiem. Wtedy Stwórca może czerpać zadowolenie z jego służby, jak mówi o tym Talmud w tym miejscu oraz werset: „Będzie ono doskonale i będzie przyjęte przez Boga”, Wajikra 22, 21).

Obecnie nie składamy oddań dla zadowolenia Boga, post zastępuje oddanie. Talmud mówi: „Niech utrata przeze mnie tłuszczu i krwi będzie przyjęta jak oddanie przed Tobą...”

Dlatego jest wiele przypadków, kiedy mędrcy Talmudu przechodzili liczne posty jako pokutę za drobne przewinienia. Rabi Elazar ben Azaria utrzymywał, że krowa może wyjść w Szabat mając uwiązany powróż na rogach, natomiast jego towarzysze zabraniali tego. Pewnego razu krowa sąsiada wyszła z powrozem na rogach, a rabi Elazar nie zatrzymał jej. Ponieważ nie popierał on stanowiska swoich towarzyszy, pościł tak długo, aż jego zęby poczerniały. Rabi Jehoszua powiedział kiedyś: „Wstyd mi za twoje słowa, szkoło Szamaja”. Jego zęby również poczerniały od postu. Raw Huna odbył kiedyś czterdzieści postów, ponieważ rzemyk jego tefilin przekręcił się. Jest wiele takich przypadków.

Opierając się na tej podstawie, Ari nauczał swoich uczniów, zgodnie z zasadami kabały, aby przeprowadzali liczne posty za wiele wykroczeń, które nie pociągały za sobą kary odcięcia lub śmierci z rąk wysłannika niebios. Przykładowo: za złość – sto pięćdziesiąt jeden postów, nawet za przekroczenie zakazów rabinicznych, jak *stam jeynam* (wino

niewiadomego pochodzenia, zakupione od lub wyprodukowane przez *ger toszaw*, którego spożywanie lub czerpanie z niego korzyści jest zakazane prawem rabinicznym) – siedemdziesiąt trzy posty, za zaniechanie pozytywnego nakazu rabinicznego, jak modlitwa, sześćdziesiąt jeden postów.

Ogólnie rzecz biorąc, tajemnica postu działa niezwykle efektywnie na rzecz objawienia Woli Najwyższego, podobnie do oddania, o którym jest powiedziane: „Zapach przyjemny dla Boga”. W księdze proroka Jeszajahu napisano: „Czyż nie nazywasz tego postem i dniem pożądanym dla Boga!” Oczywiście to przyjęty post jest tym „pożądanym dniem”.